

[Lisbet Hindsgaul.]

nødvendige og ønskelige heri, er vi paa den anden Side ikke blinde for, at dette kan medføre og har medført store Bekostninger for Institutioner og andre. Derfor er det nødvendigt, at jeg tilføjer, at Det konservative Folkeparti anerkender de Hensyn, der er taget til Samfundsinstitutioner af denne eller hin Art, idet det ellers for de enkelte Institutioner vil være forbundet med store Udgifter at komme ind under den gældende Lovs Bestemmelser. Jeg siger med særlig Tilfredshed dette henvendt til den højtærede Minister vel vidende, at det hører til Sjældenhederne at kunne vise Anerkendelse og Hensyn baade til den ene og den anden Side. Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at der ikke fra vor Side skal være nogen Hindring for et Arbejde, der kan forcere dette Lovforslag frem i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Støjen er ikke blevet mindre i den Tid, i hvilken Loven har været gældende, og der er sikkert god Motivering for en Forlængelse af dens Gyldighed. Dette begrundes Tilslutning til § 1. I § 2 ændres „Elektricitetskommissionen“ til „Elektricitetsraadet“, en Ændring, der er en Følge af den Lov, vi vedtog i Fjor om hele Elektricitetsvæsenet her i Landet. Dette er en nødvendig Ændring. Jeg kan derfor anbefale det lille Lovforslag til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg takker samtlige Ordførere for den venlige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 937).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fore-

lægge Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse. Det vil være ganske unødvendigt for mig at gennemgaa Lovforslagets Indhold, da dette skete i Fjor ved den oprindelige Lovs Vedtagelse her i Tinget. Jeg skal heller ikke gentage de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i det andet høje Ting, idet jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer af dette høje Ting har gjort sig bekendt med Indholdet af dem.

Loven har i den Tid, den har eksisteret, ikke virket efter sin Hensigt. Aarsagerne hertil er for Industriens og Haandværkets Vedkommende navnlig, at den Ændring, der efterhaanden er sket i Afsætnings- og Produktionsvilkårene i vort Land, har medført, at alle de Raastoffer, der kan skaffes hjem fra Udlandet, oparbejdes paa normal Maade i Industri og Haandværk, saa at der ikke bliver Raastoffer tilovers til en Udnyttelse, der kan falde ind under denne Lovs Bestemmelser. Hvor lang Tid disse Forhold vil vare ved, kan man ikke vide noget om. For Landbrugets Vedkommende er det lige saa givet, at Loven ikke har kunnet virke. Som det fremgaar af Lovteksten, er Loven stadfæstet 11. Maj 1935; altsaa kunde den ikke lægges til Grund for en Merbeskæftigelse i Landbrugs-sæsonen i Fjor, og da den skulde udløbe den 31. Marts i Aar, er det lige saa givet, at man ikke ved Planlæggelsen af dette Aars Arbejde inden for Landbruget paa noget som helst Omraade har kunnet tage Hensyn til Bestemmelserne i Loven. Dette udelukker dog efter min Opfattelse paa ingen Maade, at Landbruget kan faa Anvendelse for Loven. Det er paaapeget i det Udvalg af Rigsdagsmedlemmer, der er nedsat i Henhold til Loven, at man f. Eks. vil kunne faa Anvendelse for Loven til Tørvemosearbejder, og det er nævnt over for mig, at man ved den Omlægning af Landbrugsproduktionen, som paa visse mindre Omraader utvivlsomt maa finde Sted i de kommende Aar, vil kunne udnytte Loven i Tilfælde, hvor den nye Produktion forudsætter Anvendelsen af flere Arbejdere end den hidtidige Produktion paa samme Jord.

Da der ved Lovens Vedtagelse var Tale om et Forsøg, som paa Grund af Lovens kortvarige Eksistens egentlig ikke har kunnet komme til Udførelse endnu, i alt Fald for Landbrugets Vedkommende, har jeg under disse Omstændigheder anset det for rigtigt at foreslaa Lovens Gyldighed forlænget i 3 Aar, saa at vi kan se, om der er